

สุนทรพจน์

ดร. ชาริษา วัฒนเกส

ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

ในการสัมมนาวิชาการประจำปี 2552

ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

เรื่อง “ความท้าทายการดำเนินนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ”

ณ ห้องตะกั่วป่า โรงแรม JB หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วันที่ 4 ธันวาคม 2552 เวลา 9.15 น.

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ดิฉันมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสมาปาฐกถาพิเศษในงานสัมมนา เรื่อง **เศรษฐกิจหลังวิกฤต : ความท้าทายและโอกาสของประเทศไทย** ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ได้จัดขึ้นในวันนี้

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งสำนักงานภาคอยู่ทั่วภูมิภาค ทั้งทางภาคเหนือที่จังหวัดเชียงใหม่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ขอนแก่น และที่หาดใหญ่นี้ สำนักงานภาคมีบทบาทสำคัญในการประเมินภาวะเศรษฐกิจของภูมิภาค ตลอดจนเป็นช่องทางที่สำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับส่วนท้องถิ่น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาใช้ประกอบการทำนโยบายในส่วนกลาง ขณะเดียวกันก็มีหน้าที่สื่อสารแนวนโยบายการเงินและสถาบันการเงินจากส่วนกลางมายังท้องถิ่นด้วย เพื่อให้มีการสื่อสารระหว่างธนาคารกลางและประชาชนในภูมิภาคอย่างทันเหตุการณ์ โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ

ดิฉันจึงขอถือโอกาสนี้ ขอบขอบคุณทุกท่าน ทั้งส่วนราชการและภาคธุรกิจที่ได้ให้ความร่วมมือแก่สำนักงานภาคใต้ของธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยดีเสมอมา และหากท่านมีข้อเสนอแนะประการใดที่จะช่วยให้สำนักงานภาคใต้ทำหน้าที่ได้ดีขึ้น เจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้ทุกคนยินดีน้อมรับข้อเสนอแนะของท่านเพื่อนำไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานของเราให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สำหรับในวันนี้ ดิฉันขอแบ่งการบรรยายออกเป็นสามส่วน ในส่วนแรก จะพูดถึงการปรับตัวของเศรษฐกิจไทยภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ผ่านมา ในส่วนที่สอง จะกล่าวถึงความท้าทายและการประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2553 หลังวิกฤตเศรษฐกิจ และ ส่วนสุดท้าย จะขอกกล่าวถึงแนวการดำเนินนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อรองรับความท้าทายดังกล่าว

ดังเป็นที่ทราบกันดีว่า ปี 2552 นับเป็นปีที่ประเทศไทยได้เผชิญกับความผันผวนทางเศรษฐกิจที่ท้าทายที่สุดนับแต่วิกฤตในปี 2540 โดยวิกฤตเศรษฐกิจโลกในครั้งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างรุนแรงมาตั้งแต่ปลายปีที่ผ่านๆมา โดยเริ่มจากการหดตัวของความต้องการสินค้าไทยจากประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเฉพาะจากกลุ่มประเทศ G3 ซึ่งได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็น

ประเทศศูนย์กลางของวิกฤต ส่งผลให้ผู้ประกอบการชาวไทยต้องปรับลดการผลิต การจ้างงานและปริมาณสินค้าคงคลังลง ทำให้การส่งออกหดตัวลงมาก และเนื่องจากระบบเศรษฐกิจไทยซึ่งเป็นเศรษฐกิจที่พึ่งพาการส่งออก จึงทำให้ตัวเลขเศรษฐกิจไทยในไตรมาส 4 ของปี 2551 หดตัวลงถึงร้อยละ 4.2 และยิ่งหดตัวเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 7.1 ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2552

ภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นดังกล่าวส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภาวะเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับผลกระทบทำให้เกิดการหดตัวตามไปด้วยเช่นกัน ทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ขณะที่ภาพรวมของระบบเศรษฐกิจประสบปัญหาสำคัญจากการที่ความเชื่อมั่นภาคเอกชนถดถอยลงต่อเนื่อง ประกอบกับความไม่แน่นอนทางการเมืองยิ่งส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนในประเทศหดตัวมากยิ่งขึ้น ทำให้แรงผลักดันหลักของเศรษฐกิจในช่วงเวลาดังกล่าวเหลือเพียงนโยบายของภาครัฐที่จะช่วยพยุงไม่ให้เศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะถดถอยอย่างรุนแรง

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีความพยายามดำเนินนโยบายเพื่อลดผลกระทบของวิกฤตเศรษฐกิจโดยได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างต่อเนื่อง และคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ในระดับต่ำ ที่ร้อยละ 1.25 มาจนถึงปัจจุบัน และยังผลักดันให้มีการปรับปรุงโครงการประกันสินเชื่อ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคธุรกิจควบคู่กันไปเพื่อบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้น

นอกจากการดำเนินนโยบายดังกล่าวแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยยังได้มีการหารือกับสถาบันการเงินและภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้การประเมินความเสี่ยงทางการเงินเป็นไปอย่างถูกต้อง และดูแลให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยู่ในระดับที่เหมาะสม รวมทั้งได้จัดตั้งและขยายระยะเวลาดำเนินงานของศูนย์ประสานงานแก้ไขปัญหาการปล่อยสินเชื่อเพื่อให้ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาด้านสินเชื่อมีช่องทางแจ้งต่อธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อรับทราบข้อมูลและประสานงานกับธนาคารพาณิชย์เพื่อคลี่คลายปัญหา นอกจากนี้ ตั้งแต่วันที่ 15 ตุลาคม ที่ผ่านมา ศูนย์ประสานงานฯ ก็ได้ขยายบทบาทให้ครอบคลุมถึงการเป็นตัวกลางประสานงานกับธนาคารพาณิชย์ให้เกิดการเจรจาผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้ของลูกหนี้ SMEs เพื่อช่วยเหลือกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยังไม่ได้เป็น NPL แต่เริ่มประสบปัญหาขาดสภาพคล่องอีกด้วย

ในส่วนนโยบายการคลังซึ่งนับเป็นความพยายามของภาครัฐที่ต้องการบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจอย่างทันเหตุการณ์ ได้ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ได้แก่ การกระตุ้นการใช้จ่ายด้วยการเพิ่มงบประมาณกลางปีเพื่อรองรับมาตรการเพิ่มแรงจูงใจให้ภาคเอกชนกลับมาจับจ่ายใช้สอยกันมากขึ้น อาทิ มาตรการเช็กช่วยชาติ มาตรการเบี่ยยังชีพ มาตรการเรียนฟรี และมาตรการลดค่าครองชีพต่างๆ ของประชาชน เป็นต้น และได้จัดทำแผนไทยเข้มแข็ง ซึ่งเป็นแผนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานระหว่างปีงบประมาณ 2553 ถึง 2555 ซึ่งคาดว่าแรงกระตุ้นนี้จะเริ่มส่งผลต่อเศรษฐกิจในปี 2553 เป็นต้นไป

ดิฉันขอเรียนว่า พื้นฐานของระบบเศรษฐกิจไทย ณ ปัจจุบันไม่ได้อ่อนแอเหมือนในช่วงก่อนวิกฤตครั้งที่แล้ว เนื่องจากเรามีปริมาณหนี้ภาคครัวเรือนในระดับต่ำ ขณะที่เงินทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับที่สูงมาก

และปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้ประเทศไทยรับมือกับวิกฤตเศรษฐกิจในครั้งนี้ได้คือ สถาบันการเงินไทยมีความเข้มแข็งเป็นอย่างมาก จากการที่สถาบันการเงินได้นำบทเรียนจากวิกฤตในปี 2540 มาประยุกต์ใช้ในการป้องกันวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นอีกครั้งอย่างจริงจัง ทำให้มีการปฏิรูปกระบวนการจัดการธุรกิจสถาบันการเงินให้มีความพร้อมและเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญคือ นำระบบการบริหารความเสี่ยงทางการเงินมาใช้ และดูแลเรื่องธรรมาภิบาลมากขึ้น ทำให้ระบบสถาบันการเงินไทยมีความมั่นคงสูง เห็นได้จากช่วงวิกฤตครั้งนี้ สถาบันการเงินไทยมีเงินลงทุนในตราสารต่างประเทศในสัดส่วนที่ต่ำ ตลอดจนไม่ได้พึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศเท่าใดนัก สถาบันการเงินของไทยได้รับผลกระทบโดยตรงค่อนข้างน้อย ดิฉันจึงขอชื่นชมแนวทางการทำงานของสถาบันการเงินไทยในส่วนตัวด้วย

ปัจจัยพื้นฐานที่เข้มแข็งของภาคสถาบันการเงิน ผนวกกับการดำเนินมาตรการของรัฐที่ทันเหตุการณ์ ทำให้เราเริ่มเห็นสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 2 ของปี 2552 แม้ว่าจะยังคงหดตัวอยู่ร้อยละ 4.9 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน แต่ก็เป็นการหดตัวที่ลดลงจากที่เคยหดตัวถึงร้อยละ 7.1 ในไตรมาสที่ 1 ซึ่งเป็นสัญญาณว่าเศรษฐกิจน่าจะผ่านจุดต่ำสุดไปแล้ว และจากนี้น่าจะมีสัญญาณการปรับตัวดีขึ้น แม้จะมีความเสี่ยงจากความผันผวนระยะสั้นเป็นระยะ ๆ

และล่าสุดเศรษฐกิจของไทยยังมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง แม้ตัวเลขเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 3 และเดือนตุลาคมชี้ว่าเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงเล็กน้อยจากช่วงก่อนหน้า โดยการฟื้นตัวมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ เช่น กำส่งซื้อสินค้าทั้งจากในและต่างประเทศ ความเชื่อมั่นทางธุรกิจ รายได้ภาคเกษตร และการท่องเที่ยวที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ เสถียรภาพโดยทั่วไปก็อยู่ในเกณฑ์ดี เห็นได้จากการเกินดุลบัญชีเดินสะพัด และเงินสำรองระหว่างประเทศที่อยู่ในระดับสูง ขณะที่การจ้างงานปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะการจ้างงานในภาคการผลิต และสำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไป เริ่มปรับตัวเป็นบวกตั้งแต่เดือนตุลาคม หลังจากติดลบมาตั้งแต่ช่วงต้นปี 2552 โดยเป็นผลจากการปรับเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมันเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นช่วงที่ราคาลดลงมามาก อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานยังอยู่ในระดับใกล้เคียงศูนย์ โดยรวมแล้ว แรงกดดันของเศรษฐกิจต่อภาวะเงินเฟ้อในขณะนี้ ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ แต่จะติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดต่อไป

ในระดับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จากบทเรียนของทั่วโลกในการรับมือกับวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมา ทำให้ประเทศต่าง ๆ เกิดการตื่นตัวในการระมัดระวังป้องกัน และจัดการกับภาวะวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นได้อีก โดยได้มีความพยายามในการเจรจากับกลุ่มประเทศในภูมิภาค หรือประเทศคู่ค้า เพื่อหาหนทางที่จะเพิ่มบทบาทของความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจขององค์กรที่มีหน้าที่ในการวาง

นโยบายของประเทศ เช่น รัฐบาลหรือธนาคารกลาง ให้มากยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการขยาย “ความคิดริเริ่มเชียงใหม่” (Chiang Mai Initiative) ซึ่งในปัจจุบันได้ต่อยอดในลักษณะพหุภาคี และมีเงินสนับสนุนถึง 120,000 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ซึ่งความร่วมมือระหว่างประเทศเหล่านี้ นับเป็นอีกหนึ่งความพยายามในการเตรียมการเพื่อรับมือกับวิกฤตเศรษฐกิจของนานาประเทศ ที่คาดว่าจะสามารถบรรเทาและช่วยเหลือประเทศคู่เจรจาที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตได้ไม่มากนักน้อย

สำหรับภาวะเศรษฐกิจภาคใต้ก็มีสัญญาณการปรับตัวดีขึ้นเช่นกัน โดยในเดือนตุลาคมรายได้เกษตรกรจากยางพาราซึ่งเป็นพืชผลหลักของภาคใต้มีการปรับตัวขึ้น ขณะเดียวกันผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวค่อนข้างสูง การท่องเที่ยวฟื้นตัวกลับเข้าสู่ภาวะปกติ และมูลค่าการส่งออกปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ประกอบกับมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐส่งผลให้เกิดการกระตุ้นการบริโภค และการลงทุนบางส่วนของภาคเอกชนในภาคใต้ในระยะต่อไปได้

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ทำให้ภาพรวมภาวะเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะหากเทียบกับช่วงแรกของปี ทั้งจากด้านการใช้จ่ายและการผลิต การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักธุรกิจที่ปรับตัวสูงขึ้น อุปสงค์ในประเทศตลอดจนการนำเข้าและการส่งออกปรับตัวดีขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกกลุ่มสินค้าภาคอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง เสถียรภาพต่างประเทศโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี สถานการณ์เศรษฐกิจและการเงินน่าจะปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น เนื่องจากได้รับผลจากมาตรการการกระตุ้นจากภาครัฐ และการดำเนินนโยบายการเงินที่ผ่อนคลาย

อย่างไรก็ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไปยังคงมีความเปราะบางอยู่บ้าง และขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ คือ หนึ่ง การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก สอง ความต่อเนื่องและประสิทธิภาพของมาตรการภาครัฐในการฟื้นฟูความเชื่อมั่นภาคเอกชน ซึ่งสองปัจจัยนี้จะนำไปสู่เรื่องที่ดีฉันจะกล่าวในส่วนที่สอง คือ ความท้าทายและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2553

ท่านผู้มีเกียรติคะ

ปี 2553 นี้จะเป็นปีที่ท้าทายอย่างยิ่ง จากการประเมินของธนาคารแห่งประเทศไทย เดือนตุลาคม 2552 คาดว่าเศรษฐกิจไทยปี 2553 จะมีอัตราการขยายตัวอยู่ระหว่างร้อยละ 3.3 ถึงร้อยละ 5.3 ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานจะอยู่ที่ร้อยละ 1.5 ถึงร้อยละ 2.5 ซึ่งจะเห็นได้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทยประเมินว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวได้สูงกว่าที่เคยประมาณการไว้เดิม ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับตัวดีขึ้นตามสัญญาณการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ชัดเจนขึ้น และคาดว่าอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะจากภาคเอกชน จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวขึ้นได้ทดแทนแรงผลักดันเดิมจากการใช้จ่ายภาครัฐที่จะแผ่วลงบ้าง

อย่างไรก็ดี ยังมีความเสี่ยงที่อาจทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อเบี่ยงเบนไปจากประมาณการ โดยธนาคารแห่งประเทศไทยประเมินความเสี่ยงจากปัจจัยภายในที่สำคัญหลายประการ อาทิ ภาวะเศรษฐกิจอาจไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ภาวะการระงับโครงการลงทุนในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคเอกชน และทำให้รายได้ที่จะได้จากโครงการและเม็ดเงินลงทุนต้องชะลอออกไป และ ภาวะเกิดความไม่สงบทางการเมือง เป็นต้น ขณะที่ปัจจัยภายนอกก็ยังคงมีความเสี่ยงอยู่ โดยเฉพาะที่สำคัญคือ การที่เศรษฐกิจโลกอาจฟื้นตัวได้ช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้ อาจส่งผลกระทบต่อการนำเข้าส่งออก และเศรษฐกิจไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

นอกจากนี้ ความเสี่ยงอีกประการต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก คือเรื่องของ Exit Policy หรือการออกจากรูปแบบผ่อนคลาย ที่จะเป็ความท้าทายของการดำเนินนโยบายของภาครัฐทั่วโลก เนื่องจากหาก Exit เร็วเกินไป การฟื้นตัวจะไม่ยั่งยืน แต่หาก Exit ช้าเกินไป ก็อาจสร้างปัญหาเงินเฟ้อหรือภาวะไม่สมดุลทางการเงินตามมา ดังนั้น ภาครัฐจึงต้องระมัดระวังและติดตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด

ปี 2553 นี้ จึงนับว่าเป็นปีที่ท้าทายต่อการดำเนินนโยบายและกลยุทธ์ต่างๆ ของทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นอย่างมาก สำหรับในส่วนของนโยบายต่างๆ ภายใต้ความรับผิดชอบของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น ดิฉันขอเรียนให้ทุกท่านเชื่อมั่นว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับความผันผวนต่างๆ ซึ่งดิฉันจะขอกล่าวถึงในส่วนสุดท้ายคือ แนวนโยบายการเงินและสถาบันการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยในระยะต่อไป

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

สำหรับแนวนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินนโยบายการเงินโดยมีอัตราเงินเฟ้อเป็เป้าหมาย และได้ดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย เพื่อเอื้ออำนวยการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง โดยการประชุมของคณะกรรมการนโยบายการเงินล่าสุดเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2552 คณะกรรมการ ฯ มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปีต่อไป ซึ่งเป็นอัตราที่เหมาะสมที่จะสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระยะต่อไปได้ ดิฉันขอเรียนย้ำว่า นโยบายการเงินที่มีเงินเฟ้อเป็เป้าหมายนั้น สอดคล้องและไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อแนวทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจแต่อย่างใด แต่ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้ออำนวยต่อการกระตุ้นเพื่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่อไปด้วย

สำหรับนโยบายด้านอัตราแลกเปลี่ยน ธนาคารแห่งประเทศไทยยังคงใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวในลักษณะ Managed Float ซึ่งจะเป็นการดูแลไม่ให้อัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนในระดับที่เกินกว่าที่ภาคธุรกิจจะบริหารความเสี่ยงได้ โดยไม่ฝืนปัจจัยพื้นฐานและกลไกตลาด อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการที่ค้าขายระหว่างประเทศก็ควรพิจารณาใช้เครื่องมือประกันความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนด้วยเพื่อความไม่ประมาท

สำหรับนโยบายด้านสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เตรียมแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 2 ซึ่งจะเริ่มดำเนินการได้ในปีนี้ โดยได้กำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและภูมิคุ้มกันที่ดีขึ้นในระบบสถาบันการเงิน และเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น มาตรการเหล่านี้แม้จะยังไม่เห็นผลในระยะสั้น แต่เป็นสิ่งที่เราละเลยไม่ได้ เพราะการเตรียมความพร้อมของระบบอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ระบบการเงินและเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน

ในส่วนการพัฒนาระบบการเงินของภูมิภาคนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการให้สินเชื่อส่วนบุคคลนอกระบบที่ผิดกฎหมาย ซึ่งพบค่อนข้างมากในท้องถิ่น ทำให้ต้นทุนทางการเงินในภูมิภาคสูง แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินระยะที่ 2 ส่วนหนึ่งจึงได้เน้นดูแลการเข้าถึงบริการการเงินขั้นพื้นฐานครบวงจร ได้แก่การให้บริการสินเชื่อและผลิตภัณฑ์ทางการเงินอื่นๆ รวมถึงเงินฝากและการประกันแก่ผู้มีรายได้น้อยให้มีความเหมาะสม โปร่งใส และเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนกรเงินฐานราก (Microfinance) ซึ่งจะช่วยเหลือผู้ประกอบการไปพร้อมกันด้วย

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ดิฉันขอกล่าวปิดท้ายสุนทรพจน์ครั้งนี้ว่า จากการทำหน้าที่เราในทศวรรษชาตินี้ที่อุดมสมบูรณ์และปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดี ทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ ประกอบกับระบบสถาบันการเงินที่แข็งแกร่ง ทำให้ดิฉันเชื่อว่า เศรษฐกิจไทยสามารถปรับตัวเพื่อรองรับความท้าทายดังกล่าวได้ นอกจากนี้ การที่เราไม่ประมาทเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่

พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอด นับเป็นคติเตือนใจที่ดียิ่งในการนำมาเป็นข้อคิดเพื่อยกระดับศักยภาพของเศรษฐกิจพร้อมกันไปในทุกด้าน

ด้วยความพร้อมและความพยายามในการสร้างภูมิคุ้มกันอย่างจริงจัง รวมทั้งความแข็งแกร่งของพื้นฐานทางเศรษฐกิจและระบบการเงิน ประกอบกับ ความตระหนักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และความอดทนพากเพียรของทั้งภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ และภาครัฐของชาวไทยทุกคน ทำให้ดิฉันเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า ปี 2553 นี้จะเป็นปีที่ประเทศไทยสามารถเอาชนะปัญหาอุปสรรค และความผันผวนต่าง ๆ ช่วยกันประคับประคองเศรษฐกิจของประเทศให้เจริญเติบโตต่อไป และนำไปสู่ความกินดีอยู่ดีของประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า ทุกภูมิภาคได้ในที่สุด ด้วยความร่วมมือร่วมใจของพวกเราทุกคน

ขอบคุณค่ะ